

Son Sözü

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Nisan 2014

Sonuydu, dibiydi bitişlerin.
Bitik ve yitik günlerin...
Yansımasıydı aksimin camlara
Ve boştu camların arkası oysa.
Sırnaşık üç beş duygu yapıştı yakama
Söz geçiremediğim, alışık olmadığım.

Adını bilemedim
Telaffuz dahi edemedim
Yüz görümüydü düş ertesi
Ve tüm suçumun son celsesi.
Sanıktım, şahittim
Savcıydın, yargıçtın
Ve müebbet yalnızlıktı son kararın.

Karanlık bir hücre idi
Artık tek sığınağım
Işıksız kaldığım
Ve dibine kadar hasret kokan.
Dipsiz bir kuyu idi sallandırıldığım
Sarkacı olmayan o sınırsız sancının.
Yana yakıla böğrümde kopan
Haykırışlarım yankı bulmayan...

Sığınağımdı düşlerim
Yürürken yalpalandığım günlerim.
Kitaplara sığmaz acılarım
Zihinlerde yer bulur esaretim.
Yılmadan, yıkılmadan
Cılız da olsa o titrek mum ışığı
Ufak ufak filizlenen umutların
Gönlüme yansıyan sıcaklığı.

Elbet nihayete erer çileler
Çil yavrusu gibi dağılır hazin gölgeler.

Elbet varır nihayete bu sürgün
Sanadır kader bak;
Bu son sözüm.